

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 14. rue Léopold II, 6530 THUIN (Belgique)

FCI – Standard č. 197 / 17.12.2015

překlad: Ing. Hana Petrusová

NEAPOLSKÝ MASTIN

(Mastíno napoletano)

ZEMĚ PŮVODU: Itálie

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO STANDARDU: 13.11.2015

POUŽITÍ: Obranný a strážní pes.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 2 Pinčové, knírači, molossové a švýcarští salašníčtí psi.
Sekce 2.1 Molossové dogovitého typu.
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Neapolský mastin je potomkem velkého římského molosského psa, kterého popsal Columella (1. stol.n.l.) ve svém díle „De Re Rustica“. Římské legie, po jejichž boku bojoval, jej rozšířily po celé Evropě, kde se stal předkem mnoha dogovitých plemen. Plemeno přeživalo po mnoho staletí na venkově na úpatí Vesuvu a v oblasti kolem Neapole. Jeho obnova jako „neapolského mastina“ započala roku 1947 díky vytrvalosti a obětavosti skupiny milovníků psů.

CELKOVÝ VZHLED: Velký, těžký a mohutný pes masivního vzhledu. Délka trupu přesahuje výšku v kohoutku.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

Délka těla přesahuje kohoutkovou výšku o 15%. Poměr lebky k tlamě je 2 : 1. Délka hlavy je zhruba 3.8/10 výšky v kohoutku. Krk je poměrně krátký. Obvod hrudníku je velký.

POVAHA/TEMPERAMENT: Vyrovnaná, věrná, neagresivní. Ochránce objektů a jejich obyvatel, stále bdělý, inteligentní, ušlechtilý a majestátní.

HLAVA: Krátká a masivní, lebka široká v jařmových obloucích. Bohatá kůže s vráskami a záhyby, z nichž nejtypičtější a nejzřetelnější vychází od vnějšího koutku oka a vede až ke koutku tlamy. Horní podélné osy lebky a tlamy jsou rovnoběžné.

MOZKOVNA:

Lebka: Široká a plochá, zvláště mezi ušima, při pohledu zepředu v přední části lehce klenutá. Jařmové oblouky velmi výrazné, ale s plochými svaly. Nadočnicové oblouky jsou dobře vyvinuté; čelní rýha je patrná; týlní hrbol sotva viditelný.

Stop: Dobře vyjádřený.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: V prodloužení linie nosního hřbetu, nesmí přecházet přes přední svislou linii pysků; musí být objemná s velkými, dobře otevřenými nozdrami. Pigmentace odpovídá celkovému zbarvení srsti: černá u černých jedinců, tmavošedá u ostatních barev a ořechová u hnědých.

Tlama: Velmi široká a hluboká, její šířka zhruba odpovídá její délce. Délka tlamy se musí rovnat třetině celkové délky hlavy. Boční linie tlamy jsou rovnoběžné, takže při pohledu zepředu je prakticky čtvercová. Hloubka tlamy je asi dvojnásobek její délky.

Pysky: Masité, těžké a objemné. Horní pysky při pohledu zepředu tvoří obrácené písmeno "V" v místě, kde se stýkají. Spodní boční linie tlamy je tvořena horními pysky. Jejich nejnižší bod je koutek s viditelnými sliznicemi, ležící na kolmici spuštěné z vnějšího koutku oka.

Čelisti/Zuby: Čelisti silné a robustní s pevnými kostmi, se zubními oblouky dobře na sebe dosedajícími. Spodní čelist musí být široká. Zuby bílé, dobře vyvinuté, pravidelné, chrup úplný. Nůžkový skus, tzn. horní řezáky zcela a těsně překrývají spodní a jsou kolmo posazené v čelisti, nebo klešťový skus, tzn. horní řezáky se svými vrcholy dotýkají vrcholů dolních řezáků. Obrácený nůžkový skus je tolerován - vnější plochy horních řezáků musí být v těsném kontaktu s vnitřními plochami spodních řezáků.

Oči: Posazené daleko od sebe na stejné frontální úrovni. Téměř okrouhlé, nikdy ne vystouplé nebo hluboko zapadlé. Barva duhovky je obvykle tmavší než barva srsti, mimo u srsti v dilutovaných odstínech, kdy je barva oka světlejší. Záhyby kůže nikdy nesmí zasahovat do očí.

Uši: V poměru k velikosti psa malé, trojúhelníkové, nasazené nad jařmovými oblouky, ploše přiléhající k lícím. Přirozeného tvaru.

KRK: Horní linie lehce klenutá. Poměrně krátký, tvar komolého kužele, dobře osvalený. Hrdlo bohaté na volnou kůži, která tvoří dobře oddělený dvojitý, ale ne přehnaný, lalok. Lalok začíná v rovině dolní čelisti a nedosahuje za prostředek krku.

TRUP: Délka trupu přesahuje o 15% kohoutkovou výšku.

Horní linie: Horní linie je rovná.

Kohoutek: Široký, dlouhý a nepřiliš výrazný.

Hřbet: Široký, dlouhý asi 1/3 kohoutkové výšky. Musí dobře přecházet do bederní partie. Dobře osvalený a vyvinutý.

Bedra: Široká, silná a dobře osvalená. Kyčelní hrboly vystupují do té míry, že dosahují k horní linii beder.

Hrudník: Široký, s dobře vyvinutými svaly. Hrudní koš prostorný s dlouhými, dobře klenutými žebry. Obvod hrudníku je velký. Vrchol prsní kosti leží na úrovni ramenního kloubu.

OCAS: Široký a masitý u kořene; silný, ke konci se lehce zužuje. Dosahuje k hleznu. V klidu je nesený svislý a šavlovitě zahnutý, v pohybu vodorovný nebo mírně nad úroveň horní linie.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Hrudní končetiny jsou od země po lokty, při pohledu zboku i zepředu, svislé se silnými kostmi a poroční s velikostí psa.

Lopatky: Dlouhé a dobře vzad uložené, svaly dobře vyvinuté, dlouhé a výrazné.

Nadloktí: Dobře zaúhlená s lopatkami a s výrazným osvalením.

Lokty: Musí být rovnoběžné se střední rovinou těla, to znamená ani vbočené, ani vybočené.

Předloktí: Délka se téměř rovná délce nadloktí. Zcela svislá. Silné kosti se suchým a dobře vyvinutým svalstvem.

Zápěstí: Široká, suchá a bez deformací; v prodloužení svislé linie předloktí.

Nadprstí: Prodlužují svislou linii předloktí. Mírně zaúhlení i délka.

Přední tlapy: Okrouhlé, velké, prsty dobře klenuté a sevřené. Polštářky jsou pevné a dobře pigmentované. Drápy silné, zahnuté a tmavé.

- Skvrnité nebo bílé oči; úplná oboustranná depigmentace okrajů očních víček; šilhání.
- Chybění vrásek, záhybů a laloku.
- Chybění ocasu ať již vrozené nebo získané.
- Rozsáhlé bílé skvrny; bílé znaky na hlavě.

Pozn:

- Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata plně sestouplá v šourku.
- Pouze funkčně a klinicky zdraví jedinci se znaky typickými pro plemeno mohou být použiti k chovu.